

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ ЗАХИСТ ПРАВ БІЖЕНЦІВ

Проценко В.О. СумДУ, юридичний факультет, група Ю-51

Актуальність захисту прав біженців набуває все більше і більше обертів. На сьогоднішній день найбільш поширеною причиною для надання статусу біженця є воєнні дії на певній території чи в певній державі. Тому для ефективного захисту прав біженців важливо визначити їх правовий статус, який розкриває весь зміст прав, обов'язків та гарантій громадянина.

Нормативно-правим актом, який регулює статус таких людей в нашій державі є Закон України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту». У відповідності з вказаним Законом біженцем є - особа, яка не є громадянином України і внаслідок обґрунтованих побоювань стати жертвою переслідувань за ознаками раси, віросповідання, національності, політичних переконань перебуває за межами країни своєї громадянської належності та не може або не бажає користуватися цим захистом внаслідок таких побоювань, або не маючи громадянства і перебуваючи за межами країни свого попереднього постійного проживання, не може чи не бажає повернутися до неї внаслідок зазначених побоювань.

Особа, яка офіційно визнана біженцем має такі права, як і громадяни України: право на вільне пересування, вільне залишення території України, крім обмежень, встановлених законом, охорону здоров'я, віросповідання, медичну допомогу та медичне страхування, працю тощо. Враховуючи надані права біженцям на них покладаються і передбачені законом України обов'язки. Біженець повинен виконувати вимоги державних органів і посадових осіб, дотримуватися Конституції та законів України, виконувати рішення і розпорядження органів виконавчої влади, регіонального та місцевого самоврядування.

Згідно з законом «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту», особа яка перетнула кордон України повинна протягом 5 робочих днів звернутися до

компетентних виконавчих органів з питань біженців. У разі незаконного перетину особа зобов'язана негайно звернутися до виконавчих органів. Забороняється примусово висилати, екстрагувати, іншого примусового переміщення особи, на яку поширюється закон «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту». Обов'язковим є посвідчення біженця, яке підтверджує його статус і є дійсним для реалізації прав і обов'язків.[1]

Якщо проблему біженців охоплювати в широкому аспекті, то це проблема міжнародного і національного права, які повинні бути взаємопов'язаними між собою для вирішення більш складних питань і точного урегулювання з питань біженців. Але варто зазначити, що особа яка шукає захисту в державі і набуває статусу біженця є прерогативою саме тої держави до якої звернулась особа за захистом.

Тому слід докласти зусилля законодавців, уряду та інших органів для розробки державної політики які б забезпечили ефективне регулювання міграційних процесів відповідно до економічних можливостей країни.[2]

Отже, я вважаю, що слід проаналізувати права біженців та їх реєстрацію в Україні. Цей курс на ефективне регулювання питань з прихистку біженців можна застосовувати і для внутрішніх вимушених переселенців.

Науковий керівник: викладач кафедри СМП Янішевська К.Д.

1. Закон України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту» від 08.07.2011 //Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2012, № 16, ст.146
2. Волкова С.Г Правове регулювання статусу біженців в Україні. / С.Г. Волкова [Електронний доступ] – Режим доступу – <http://radnuk.info/statti/226-admin-pravo/14515-2011-01-18-03-24-45.html>
3. Конвенція ООН «Про статус біженців» від 28.07.1951[Електронний доступ] – Режим доступу –http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995_011